

வாரமலர்
தினமුරசு

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

பුරුෂ 235

காச்சியங்கும் போறிவு

சூதாட்ட அரசியல்
சூதாட்டம்
கிராஜதந்திரி

— எழுதுவது
யலுகுமான்

புதிய தொடர் தூரம்பம்

அசத்தலான பாய்ச்சல்

இது என்ன காண்மல்போல் வியாவமா? விழந்த வியாவமா? அவ்வது புதிதாக அறிமுகமாகியுள்ள வியாவமா? மூன்றும் இவ்வை.

வெண்ண் தாடில் புதுவையான இரசனவிடங்கள் கட்டப்பட விடுதலை கிடைத்துகிறது. சிறு அழகான நவீனத்தான்!

தடை தாண்டி ஒட்டத்தில் அசத்துக்கிறார் பாருங்கள். ஒரு கையில் போது வூடன், கண்ணாடி குவளை வைத்திருக்கிறார். போத்தலோ, குவளையோ கீழே விழுந்தால் போசுக!

கடைசிவரை கீழே விழவே இல்லை. ஹொட்டல் ஓன்றில் சர்வராக வேலை பார்த்தாராம். அதுவே பாதிப் பழிசியாக அமைந்தது. மீதி முயற்சி! விளைவு வெற்றியோ வெற்றி!

கைவிசிக் கொண்டு பாய்வது சுலபம். கைகளில் இப்படி ஏந்திக் கொண்டு இடுவதே கடினம். கூடவே பாய்வது என்றால் பயங்கர அசத்தல்தானே! எங்கே, முடிந்தால் முயன்று பாருங்களேன்!

→ புதுவையான ஒவியம் போல் தெரிகிறதா? யார் முகம்? அமெரிக்க முன்னாள் அதிபர் உட்ரோ அரிசி அல்லது நெல் மணியால் செய்துள்ளார் வில்சனின் முகம்தான் இது. ஒவியத்தின் அகலம் களோ? என்று பார்த்ததும் என்னம் தோன்றும். 210 அடி. நீளம் 710 அடி. நீர்க் வைக்கப்பட்ட அதனையும் தாண்டி கடுமையான முயற்சி இது!

தரையில் ஒவியத்தை வரைந்துவிட்டு அதன்மேல் ஆட்களை நீர்க்கவைத்து மேலே இருந்து எடுக்கப் பட்ட படம் இது:

என் இத்தனை முயற்சி? ஒவியத்தில் இருப்பது சொல்ல வேண்டும். கூறுவது வேண்டும். தோமஸ்.

21 ஆமிரம்பேர்! கார்ந்துபாருங்கள் குச்சிக் குச்சியாய் தெரிகிறார்கள். இவ்வாறு படம் பிடித்தது உலக சாதனை. இதனை சாதித்த படப்பிடிப்பாளர்கள் ஆர்தர்மோல், மற்றும் வோன் தோமஸ்.

நகவல் பெட்டி

தீராது கோபம்

நகரியில் விமானம்

வொறிகளிலும், ட்ரக்டர்களிலும் ஏற்றிச் செல்லப்பட்ட ஆயதங்கள் புலிகளின் முகாம் இன்றில் இறக்கப்படுகின்றன. பெட்டி பெட்டியாக புதிய ஆயதங்கள், ராவுகள், ஆயது உபகரணங்கள் இறக்கப்படுகின்றன. வண்ணிச் சமர் குறுங்கால யுத்தமல்ல. ஒரு வேலை படையினர் முழுப் பலத்துடன் பாதை அமைத்தால்கூட அதன் பின்னர்தான் இன்றைய நிலையைவிட சண்டைகள் படுமோசமாகும் என்றிரார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

**இ
ந
க
ப
ப
ட
ு
ம
ஆ
ய
த
ங
க
ள்**

புதிய தொடர் 1

A முதா நுனி பாதத் தல் மெல்ல நடந்து, வீட்டை வள்ளுயே வந்தான். ஒண்படால் கதவுகளைச் சாத்தினான். பூட்டை விடுவித்து அதற்கு நாந்தினியை மேலும் கீழும் அசைத்துப் பொருத்தினான். பூட்டினான். நாந்து வீல்லை மாட்டிக் கொண்டான். வீட்டு சுற்று ஜூன்ஸ் பக்கம் போய் படுக்கவேறாது சிரைச்சீலை விலக்கி உள்ளே எட்டிப் பார்த்தான்.

உள்ளே செல்வாராது அமைதியாய் ஒருக்கித்து தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். இப்பு ஜூக்கி நேர்மித்து உடம்பச் சுற்றிக் கொண்டிருந்து. அகலமான

"என்ன இது, பக்கெட் மாட்டி யிருக்கு?" "உள்பக்கம் கதவு திறந்து வெளிப்பக்கம் சாத்துப்போ பக்கெட் மாட்டி யிருப்பான். யாராவுது கதவு திறந்தான் பக்கெட் விழும். வாசல்ல இருக்கிற அப்பா வகுக்க சுத்துக் கேட்கும்."

இருக்கிறது கதவு உங்கில்லை. "தீவா... இந்த பக்கெட் விழுமா வெளிவேந்து கதவு திறக்கணும். உள்ளால் முடியுமா?"

பின்னை பின்னை கட்டி பக்கெட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். விருக்கென்று பட்சி மதிரி வெளியே இடுணான். அமுதா நகர்ந்து ஹாலுக்குப் போக முறப். செங்கவராஜ் அவன் புதுத்தை இழுத்து நிற்கினான். அருகில் இருக்கிக்கொண்டான்.

"இரு. என்ன பண்ணன் பார்ப்போம்."

கதவு மெல்ல முடிந்து. அரை அங்குலம்

முழுத்துச் சித்தர் பாலநுயாரா

தனது வழக்கமான பாளாயில் கிருந்து விலை சம்பின்செப் கலந்து எழுதிய விறு விறு நாவல் உங்களாக கவரும், கிளி வாரா வாராம் வாசிப்பது உங்கள் முறை!

"அதனால் என்னங்கள் கர்ந்தா?"

"ஜாக்கிரதையா இரு. இராத்திரி கதவு தட்டினா யாருன்னு தெரியாம திறக்காத."

"வம்பு பண்ணுவாய்கா வந்து."

"நேரடியா வரமட்டாக்."

"எங்கெல்ல டியூட்டி ஏமாத்தினாள்னு புடிச்சீங்களே அதானே. அதுகு ஓன் னரை கோடி அபராதமா?"

"போய் பேலின் ஓட்டின கேஸ் தானே?"

"ம்.ம."

கோடி நந்தான். என்னைத் தேய்த்துக் குளித்தான்.

சாராய் வைசென்ஸ் ஆன ஏமாத்த றான். கவர்மென்ட் ஏக்ஸெல்ஸ் தராம் ஒரு நாளைக்கு ஆறாயிரம் பாட்டில் சாராய் பொய் வேலின் ஓட்டி வெளியே அனுப்பான். வோக்கன் ஆன் போரா மிரட்டான். எங்களுக்கு பிப்போர்ட் பண்ணாக். நெசமன்னு தெரிய உள்ள பூந்தடேன். பொக்டி முழுக்க சண் ணாம்பு அடிக்கான்க. அந்த ஆள் கூட்டத்தோட் சேர்ந்து இடம் முழுக்க சுத்திடடேன் புரிபடலை"

"பொய் லேலின் ஓட்டின கேஸ் தானை?"

"அந்த தீப்பெட்டி எடு. அது ஒரு வேலின் ஓட்டியிருக்கு பாரு முடிக்கிட்ட

எழுத்துச் சித்தர் பாலாருமாரு மாரு

மார்புப்படம் சீராய் கவாசத்தில் ஏற்ற தாழ்ந்து கொண்டிருந்து.

"குண்டப்பா... செலவ்டா தூங்கு. அரையான் நேர்த்துவம் வந்துருவேல்." தோட்டில் நின்றந்து மொட்டை தனி, காம்புவண்ட் கதவு திறந்து. சின்ன உதவுகில் மீன்பி, ஹெல்மெட் அணிந்து ஏறி உட்காந்தான். வண்டி நர, விரைவாகினான். வீட்டு இருந்து தெருவை நிற்கின்றதான். அருகில் இருக்கிக்கொண்டான்.

வண்டியைத் திருக்கி விரட்டினான். காற்று, வெப்பத்துடன் முகத்தில் அடித்தது.

பளிக்கூட வாசலை ரிச்காக் கூட்டம் அடைத்துக் கொண்டிருந்து. மொபெட்டை ஒம் நிறுத்தி. பூட்டு போட்டு விட்டு சாவியை உருவி விரவில் கோர்த் துக்க கொண்டன். ஹெல்மெட் அவர்களுடைய உள்ளே போனான். தெரிந்த முக்கள் சிரித்தன். கை தாக்கி கட்டுக்கரம் பார்த்தான். மனி பதினொரு ஜூப்பத்து.

இன்னும் ஜூநு நிமிட்டான். தீவில்லை கூட தட்டினான். "திருடன். திருடன் பக்காத் திருடன்!" அமுதா வியப்படுன் கூவினான்.

திருக்கூட தெரியாவும் பொலின்சாரனாக முடியாது. தமிழ் இவ்வாலுவன் அதிகாரியாக முடியாது. புத்தி இல்லாதவன் இந்த உலகத் துவ பின்மூகம் முடியாது.

"கீட்ட வா தீவ்பா" பின்னையை அருகே அழுத்து, தலையை அகல்க்க திறந்தான்.

நான் கேஞ்சங் பாந்துடு இருக்கின்றேன். அமுதா இல்லாத முகம் பார்த்தான். வெளியை மூழ்க்கவில் வைத்து வளைத் தார்கள். நிமித்தினார்கள். வைத்து வெளியை விருந்து கை காட்டுவான். பூட்டு மூழு வதும் புழுப்படிய ஓடி வருவான்.

தீவில்லை. தில்லை எங்கே? அமுதா கூட கையை விருத்து பூக்கள் தன் பூவுத் தேடினான். தீவில்லை நிதானமாய் நிறந்து வந்தான்.

"அம்மா... கை கொடு."

"என்டா?"

"கை கொடு." அமுதா கை கொடுத்து தன் பூவுத் தேடினான். பின்னை இருக்கப்பற்ற வேகமாய் குதுக்கினான்.

"இன்னிலேவர்ந்து நான்தான் களால் டெட்டா."

"நடாரா லீடர் இல்லையா?"

அவன் நடவு நாளா மோம் ஒர்க் கெய்துட்டு வரவை. அவன் வேணாம்து என்னைப் போட்டார். இன்னைப் போட்டார் மூட்டு எடுவதைப் பாட்டின் பாட்டிலை தோலில் போட்டுத் தயாராய் காத்திருப்பான். மீன்சா மனி கதறியதும் முதல் ஆளாய் வெளியே வருவான். தொலைவி விருந்து கை காட்டுவான். பூட்டு மூழு வதும் புழுப்படிய ஓடி வருவான்.

அதீஷ் உல்லை வேறு. அண்களின் சந்தேஷ்வரமே வேறு.

வன்முறையும் வல்லியும் இயல் பலையே அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றன.

அன்கள் உல்லை வேறு. அண்களின் சந்தேஷ்வரமே வேறு.

வன்முறையும் வல்லியும் இயல் பலையே அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றன.

சிற்கு இருந்து இருக்கின்ற ஆசை.

யாரும் கற்றுக்கொடுக்கும் இருக்கிறது.

காவல்தான் தானாய் வந்துவிடு.

இந்து இருக்கின்ற ஆசை.

காவல்தான் தானாய் வந்துவிடு.

இருக்கின்ற ஆசை.

காவல

வியின் தியம் இருங்கு நிடந்து. அவன் எதிர் காலத்தூக்கான் ஒளியைத் தேடுவான். அந்த தேட வின்போதுதான். அவன் விளையின் இன்னு மொழு ஒளியைக் கண்டது. அவன் பாடசாலை மல்லிக் கல்வதீ தேன் அந்த துறமிறந்து அந்தப் பாடசாலைக்கு வந்து சென்தான்.

புதிய பாடசாலை. புதிய குழல். புதிய முத்தக். அவனுக்கு புதுமணையைப் பூசின். அவனின் எதிர்காலத்தூக்காக ரவியின் பெற்றோ அந்த ஊருக்கீடு புதுநாதர்கள். "மகன்! சமின்ஸ் படிக்கிறா?.. இன்னைக்கு விடிங் ஸ்கல் இதன். அதனால்...

வெள்கூற்றும் முற்றும் பார்த்தாள்.
யத்தை அழூல்பார்த்தினாள்.

"நுட்மோனிங்! ஆமா... கொப்பியத் தாங்களா..."
"இன்னும் ரெட் பண்ணல்வ..." காவ்யா கொப்பியினைக் கேட்டு அவன்ம் பல முறை வரிசைகளை. அவன்ம் பொய்க்கணை வரிசைப்படுத்தினான்.
"என்.என் ரவி?.. கொப்பியத் தொல்க்கீப் போட்டிங்களா?.. நானும் படிக்கணும் இல்லையா?..." அவன் சின்ன சோக்குத் தட்டினான்.
"நானைக்கு... நீங்க... கொஞ்சம்... தனியா சந்திப்பிங்களா?..."
"ஏ...ஏ...?"
"கொப்பி தாறதுக்குத்தான்..."
"கொப்பி தாறதுக்கு தனியா சந்திக்கணுமா?..."

துடித்தாள்.
உடன்து நிடந்தான். அவமான்த்தைச் சும்புது கொண்டான். அவனின் தியம் குந்தி நிடியது.

சிடுங்கம். மா...?"

அவனின் கால் அவமானம் விடுவந்து வாசல் தட்டியது. அவனின் அம்மா தன் சந்தோசத்தை தொலைத்தாள். விழிகளை உப்பு நஞ்சுகு வழங்கினான்.

"எல்...வாத்தையும் மறந்திட்டு ஸ்கலுக் குப்... போ...!"
"அம்.மா... இனி நான் அந்தஸ்வைக்குப் போக மாட்டன்..." அவன் முத்தான். வாழ்க்கையை வெறுத்தான். சொந்த ஜாருக்கு வந்தான் ஜார்ப்பாட சாலை அவனை வெற்றான். காவ்யாவை மறக்க முயற்சி செய்து முயற்சி செய்து தோல் வியட்டந்தான் ரவி.

கர்மா றாவில்

"கா..வ..வ..யா..ஆ..!" அந்தப் புறா சோகம் சுமந்து பந்து போன்று. அவனை வெறுத்து உழியந்து சென்றது.

'க...சே... அவசரப்பட்டுட்டே...னே!.. என்ற மியாத... போயிட்டேதே...' அவனுக்குன் அவன் நெந்தான். அவனின் கால் வெந்து சுமங்கூக்கு வேண்டுமோல் தோன்றியது அவனுக்கு.

நான்கு மனிக்கு வகுப்பு, மூன்றுமுப்பு துங்கு அவன் பாடசாலைக்கு வந்தான். காவ்யா ஏற்கனவே நிடிந்தான்.

"கொப்பி கொண்டு வந்தங்களா?..."

அவன் கொப்பியைக் கொடுத்தான். அதன் மூலம் தன்னைக் கொடுத்தான்.

"நீங்க நல்ல ஆள்தான்... ரொய் ரொய்திதீப்போட்டிங்களே?..."

அவன் கொப்பியைக் குரட்டினான்.

"என்.என் ரவி?.. எல்வாம் உண்மையை..."

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவன் கொப்பியைக் குரட்டினான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த வெள்ளைப் புறா கொப்பியைக் கொடுத்தான்.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அமிர்தநிரந்து.

அந்த நிலா கடித்தை எடுத்து.

"இ..இ..தெ..னெ..னெ?.." அவனின் விரல் மல்கள் நடுங்கு. வார்த்தைகள் மின்காலம் பாய்து எடுத்தன.

"கா..வ..யா! பத்ரப்படாம்... வாசித் துப்பாருங்க....!"

அவன் சுற்றும்புற்றும் பார்த்தான்.

அவனின் தியம் அந்தங்கு அம

